

دستور جلسه
عنوان : دستور اول: اصلاح دستورالعمل داخلی شرکت گاز مبنی بر نحوه محاسبه گاز مصرفی واحدهای تولیدی صنفی (دارای پروانه کسب) با تعرفه تجاری دستور دوم: بررسی دستورالعمل داخلی شرکت آب مبنی بر نحوه محاسبه آب مصرفی واحدهای تولیدی صنفی (دارای پروانه کسب) با تعرفه تجاری
مرجع طرح موضوع: شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی استان قم
تاریخ برگزاری جلسه: ۱۴۰۵/۰۴/۰۷
تعداد صفحات دستور جلسه:
شرح موضوع:
دستور اول: بررسی دستورالعمل داخلی شرکت گاز مبنی بر محدودیت تأمین گاز صنعتی برای واحدهای صنفی تولیدی طبق بند ۵ ماده ۱ آیین‌نامه اجرایی ماده ۶۱ الحاقی قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، هر «واحد تولیدی» عبارت است از شخص حقیقی یا حقوقی تولیدکننده کالا یا خدمات که دارای مجوز فعالیت از مراجع ذیصلاح باشد، در واقع در این ماده قانونی تفکیکی بین واحدهای صنعتی یا صنفی، کوچک یا بزرگ در نظر گرفته نشده است. با این حال، شرکت گاز در دستورالعمل داخلی خود، واحدهایی که مجوز تولید آن‌ها از طریق اتاق اصناف (پروانه تولیدی صنفی) صادر شده باشد را در گروه «تجاری - خدماتی» طبقه‌بندی کرده و از آن‌ها تعرفه تجاری دریافت می‌کند، در حالی که واحدهایی با همان فعالیت تولیدی که مجوزشان از طریق وزارت صمت (پروانه بهره‌برداری صنعتی) صادر شده باشد، تحت تعرفه صنعتی قرار می‌گیرند. این رویه سبب تبعیض قیمتی، رقابت ناعادلانه و محرومیت واحدهای صنفی از مشوق‌های تولیدی شده است. همچنین، عدم یکپارچگی تعرفه‌ها در سطح کشور و تفاوت در رویه‌های اجرایی استان‌ها، ابهام و تنش را در میان تولیدکنندگان کوچک افزایش داده است. در فصل اول «مجموعه مقررات و شرایط استفاده از گاز طبیعی»، مشترکین خدماتی - تجاری بدین شرح تعریف شده‌اند: «مشترکین دارای جواز صنوف تولیدی از وزارت صمت (فاقد جواز تاسیس و پروانه بهره‌برداری) و همچنین کسب، خدمات و هر نوع واحد مصرف‌کننده ای که به نظر شرکت با هیچ یک از تعرفه‌های دیگر تطابق نداشته باشد». تبصره: «اماکن و تاسیساتی که براساس شرایط اصل ۴۴ قانون اساسی بیش از ۵۰ درصد سهام آن‌ها به بخش خصوصی واگذار شده باشد بعنوان مشترکین این گروه خواهند بود».

مشکلات مطروحه

- طبقه‌بندی واحدهای تولیدی صنفی در گروه «تجاری» و اعمال تعرفه بالاتر بر آن‌ها توسط شرکت گاز.
- تبعیض در برخورد با واحدهایی که فعالیت یکسانی دارند ولی مجوزشان از منابع متفاوت صادر شده است.
- عدم رعایت دستورالعمل‌های کشوری وزارت صمت توسط شرکت گاز که پروانه تولیدی صنفی را معادل پروانه بهره‌برداری صنعتی می‌داند.
- عدم هماهنگی بین استان‌ها و اجرای رویه‌های متفاوت در استان‌های مختلف که باعث سردرگمی واحدهای تولیدی و ایجاد رقابت ناعادلانه می‌شود.
- وجود دو مرجع صدور مجوز (اتاق اصناف و وزارت صمت) که پیچیدگی‌های اداری را به همراه دارد.
- عدم وجود نظارت بر دستورالعمل‌های داخلی شرکت‌هایی همانند گاز و
- ظاهراً (براساس یک جستجو در سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران و پرسش از فعالین اقتصادی) مواد ۲۴، ۳ و ۳۰^۱ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار در تعیین میزان تعرفه گاز مصرفی واحدهای تولیدی (صنایع) و ابلاغ آن رعایت نشده است.

پیشنهادهای:

۱. در صورت عدم رعایت مفاد قانونی و مقررات ذیل مواد ۲۴ و ۳۰ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار در تعیین و ابلاغ تعرفه‌های گاز واحدهای تولیدی، نسبت به بازنگری آن اقدام گردد.
۲. ترتیبی اتخاذ گردد تا تعرفه گاز واحدهای تولیدی صنفی و صنعتی یکسان سازی گردد.

^۱ ماده ۲- دولت مکلف است در مراحل بررسی موضوعات مربوط به محیط کسب و کار برای اصلاح و تدوین مقررات و آیین نامه‌ها، نظر کتبی اتاقها و آن دسته از تشکلهای ذی ربطی که عضو اتاقها نیستند، اعم از کارفرمایی و کارگری را درخواست و بررسی کند و هرگاه لازم دید آنان را به جلسات تصمیم‌گیری دعوت نماید. تبصره - مهلت اجرای حکم بند (ب) ماده (۹۱) قانون اصل (۴۴) درمورد شرکت دادن اتاقها در شوراهای تصمیم‌گیری برای دولت، شش ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون است.

ماده ۳- دستگاههای اجرایی مکلفند هنگام تدوین یا اصلاح مقررات، بخشنامه‌ها و رویه‌های اجرایی، نظر تشکلهای اقتصادی ذی ربط را استعلام کنند و مورد توجه قرار دهند.

ماده ۲۴- دولت و دستگاههای اجرایی مکلفند به منظور شفاف‌سازی سیاستها و برنامه‌های اقتصادی و ایجاد ثبات و امنیت اقتصادی و سرمایه‌گذاری، هرگونه تغییر سیاستها، مقررات و رویه‌های اقتصادی را در زمان مقتضی قبل از اجراء، از طریق رسانه‌های گروهی به اطلاع عموم برسانند.

ماده ۳۰- (الحاقی ۱۴۰۱/۰۲/۰۵) - وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است با همکاری معاونت ذیربط رئیس‌جمهور حداکثر شش ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون، با استفاده از ظرفیت‌های موجود نسبت به اصلاح و ارتقاء «پایگاه اطلاعات قوانین و مقررات مرتبط با محیط کسب و کار» اقدام نماید. دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۰۷/۰۸ مکلفند پیش‌نویس آیین‌نامه، دستورالعمل یا بخشنامه خود را یک هفته قبل از صدور، در تارنمای (سایت) خود به اطلاع عموم و فعالان اقتصادی برسانند تا فرصت لازم برای اعلام نظرات عموم یا فعالان اقتصادی و تشکلهای وجود داشته باشد. همچنین دستگاههای اجرایی مکلفند هرگونه آیین‌نامه، دستورالعمل یا بخشنامه یا مقرر خود را بلافاصله در پایگاه مذکور ثبت نمایند و به اطلاع عموم برسانند. یکسال پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون، مقررات تنها در صورت ثبت در پایگاه موضوع این ماده نافذ می‌باشد.

دستور دوم: بررسی دستورالعمل داخلی شرکت آب مبنی بر نحوه محاسبه آب مصرفی واحدهای تولیدی صنفی (دارای پروانه کسب) با تعرفه تجاری

همانطور که در دستور جلسه اول و بحث گاز مطرح شد؛ طبق بند ۵ ماده ۱ آیین‌نامه اجرایی ماده ۶ الحاقی قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، هر «واحد تولیدی» عبارت است از شخص حقیقی یا حقوقی تولیدکننده کالا یا خدمات که دارای مجوز فعالیت از مراجع ذی صلاح باشد، بدون اینکه هیچ تفکیکی بین واحدهای صنعتی یا صنفی، کوچک یا بزرگ در نظر گرفته شود.

با این حال، شرکت آب و فاضلاب برخی از استان‌ها مانند قم در دستورالعمل داخلی خود، واحدهایی که مجوز تولید آن‌ها از طریق اتاق اصناف (پروانه تولیدی صنفی) صادر شده باشد را در گروه «تجاری - خدماتی» طبقه‌بندی کرده و از آن‌ها تعرفه تجاری دریافت می‌کنند، در حالی که واحدهایی با همان فعالیت تولیدی که مجوزشان از طریق وزارت صمت (پروانه بهره‌برداری صنعتی) صادر شده باشد، تحت تعرفه صنعتی قرار می‌گیرند. این رویه سبب تبعیض قیمتی، رقابت ناعادلانه و محرومیت واحدهای صنفی از مشوق‌های تولیدی شده است.

مشکلات مطروحه:

- طبقه‌بندی واحدهای تولیدی صنفی در گروه «تجاری» و اعمال تعرفه بالاتر بر آن‌ها توسط شرکت آب و فاضلاب.
- تبعیض در برخورد با واحدهایی که فعالیت یکسانی دارند ولی مجوزشان از منابع متفاوت صادر شده است.
- ایجاد رقابت ناعادلانه بین واحدهای داخل و خارج شهرک‌های صنعتی.
- عدم هماهنگی و رویه‌های متفاوت در استان‌های مختلف که باعث سردرگمی واحدهای تولیدی می‌شود.
- وجود دو مرجع صدور مجوز (اتاق اصناف و وزارت صمت) که پیچیدگی‌های اداری را به همراه دارد.
- ظاهراً (بر اساس یک جستجو در سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران و پرسش از فعالین اقتصادی) مواد ۲۴، ۳۰ و ۳۰ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار در تعیین میزان تعرفه گاز مصرفی واحدهای تولیدی (صنایع) و ابلاغ آن رعایت نشده است.

پیشنهادهای:

۱. در صورت عدم رعایت مفاد قانونی و مقررات ذیل مواد ۲۴ و ۳۰ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار در تعیین و ابلاغ تعرفه های آب واحدهای تولیدی، نسبت به بازنگری آن اقدام گردد.
۲. ترتیبی اتخاذ گردد تا تعرفه آب واحدهای تولیدی صنفی و صنعتی یکسان سازی گردد.

ملاحظه: در مورد هر دو دستور کار ابهاماتی به شرح زیر وجود دارد که از نمایندگان دستگاه‌های مربوطه حاضر در جلسه درخواست می‌گردد به این ابهامات پاسخ بدهند.

۱. در مورد بهای گاز مصرفی صنایع (غیرخانگی) و آب بهای مشترکین غیر خانگی، فرمول خاصی وجود دارد؟ و آیا در استان ها و نواحی مختلف متفاوت است؟
 ۲. به منظور تعیین بهای گاز مصرفی و آب بهای صنایع (مشترکین غیر خانگی) از فعالین اقتصادی نظر خواهی می‌شود؟
 ۳. آیا بهای گاز مصرفی و آب بهای مشترکین غیر خانگی به طور دوره ای ابلاغ می گردد؟ در اینصورت این دوره‌ها به چه شکلی می‌باشد؟
- با توجه به مطالب بالا و اهمیت موضوع و از آنجا که طبق اطلاعات واصل شده، سایر استان‌ها نیز درگیر این مشکلات می‌باشند، موضوع در دستور کار دبیرخانه شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی قرار گرفت.